

اثرات استفاده از کودهای زیستی و اسید هیومیک بر عملکرد زیستی و شاخص سطح برگ گیاه بادرنجبویه (*Melissa officinalis*)

سمیه حسینی

کارشناس ارشد گیاهان دارویی، گروه کشاورزی، موسسه آموزش عالی بهاران، گرگان، ایران

عباسعلی نوری نیا

دکتری فیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه کشاورزی، موسسه آموزش عالی بهاران، گرگان، ایران

حسین اورسجی

دانشجوی دکتری اکوفیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه زراعت، دانشکده علوم کشاورزی و صنایع غذایی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مهیار کاظمی طلاچی

کارشناس ارشد اگرواکولوژی، گروه کشاورزی، موسسه آموزش عالی بهاران، گرگان، ایران

چکیده

گیاه بادرنجبویه با نام علمی *Melissa officinalis L.* از خانواده نعنائیان بوده و از گیاهان دارویی می‌باشد. در این مطالعه، بررسی تاثیر کودهای زیستی (تریکوران پی و بیوفسفات) و اسید هیومیک بر صفات عملکرد و شاخص سطح برگ گیاه بادرنجبویه در شرایط مزرعه انجام شد. در این زمان صفات مورفولوژیکی از قبیل، وزن خشک ریشه، وزن خشک ساقه و برگ توزین گردید نتایج تجزیه واریانس نشان داد که کاربرد تیمارهای مورد استفاده بر وزن خشک برگ و ساقه، وزن خشک ریشه، وزن خشک کل (عملکرد زیستی)، در سطح احتمال ۹۹ درصد معنی‌دار بود. بیشترین میزان وزن خشک ساقه (۲۷،۲ گرم در ده بوته) و کمترین میزان وزن خشک ساقه (۹،۲ گرم در ده بوته) با استفاده از تیمارهای استفاده از اسید هیومیک با کود زیستی (تریکوران و بایو فسفات) و شاهد حاصل گردید. بیشترین میزان وزن خشک برگ (۶۷،۸ گرم در ده بوته) و کمترین میزان وزن خشک برگ (۴۴،۳ گرم در ده بوته) با استفاده از تیمارهای استفاده از اسید هیومیک با کود زیستی (تریکوران و بایو فسفات) و شاهد ایجاد گردید. بیشترین میزان عملکرد زیستی با ۱۹۱،۹۱ و ۸۹،۱۹۱ گرم در ده بوته تحت تیمارهای شماره بیوفسفات همراه با اسید هیومیک گردید، اما کمترین میزان وزن خشک کل (۱۱۹،۵۲) تیمار شاهد بود. به همین ترتیب، بیشترین و کمترین سطح برگ با ۱۸۹ و ۱۰۹ سانتی متر مربع تک بوته به ترتیب به تیمارهای استفاده از اسید هیومیک با کود زیستی (تریکوران و بایو فسفات) و شاهد بود. کودهای زیستی با فراهمی عناصر مورد نیاز باعث بهبود عملکرد گیاه بادرنجبویه شد.

کلمات کلیدی: بادرنجبویه، کودهای زیستی، اسید هیومیک، عملکرد زیستی